

یادگیری، فراموش کردن و یادگیری مجدد: چگونه به روز باشیم؟

خانم Margie Warrell می گوید: بچه های من نمی توانند چگونگی آغاز یک زندگی اجتماعی قبل از ظهور فیسبوک را درک کنند. ذهن دیجیتالی آنها از تصور نحوه انجام کارها بدون کامپیوتر، ایمیل یا تلفن های همراه عاجز است.

من به شوخی به آنها می گویم: "ما از دود برای انتقال پیام ها استفاده می کردیم."

در دنیای آنها و در شرایطی که آنها می توانند بر روی مبل نشسته و با iPad خود و از طریق Skype با دوستان خود در نقاط مختلف جهان صحبت کنند، تعجب در مورد گذشته امری طبیعی به نظر می رسد. چیزی که آنها نمی دانند این است که وقتی پدر یا مادر شدند، فرزندان آنها ابزارهایی که امروز از آنها استفاده می کنند را قدیمی تلقی خواهند کرد. همانطور که بسیاری از افراد هم سن و سال من زمانی از پیجر و گوشی های همراه بسیار بزرگ استفاده می کردند.

کارشناسان آموزش بزرگسالان برآورد می کنند که در حدود ۴۰٪ آموزش هایی که دانشجویان آموزش عالی در حال یادگیری هستند، در عرض یک دهه آینده و زمانی که آنها شغلی را آغاز می کنند، منسوخ خواهند شد. ده مورد از برترین مشاغل امروز، ده سال پیش وجود نداشتند. صرفا اشاره به اینکه ما در یک جهان در حال تغییر زندگی می کنیم نمی تواند سرعت و گستره تغییرات را نشان دهد.

البته شایان ذکر است که فناوری به تنهایی منجر به تغییر جهان نمی گردد. تغییرات متعدد در جمعیت شناسی و طول عمر، کارشناسان را به این نتیجه سوق داده اند که تا سال ۲۰۲۰، در کشورهای توسعه یافته تعداد افراد بالای ۶۵ سال بیشتر از افراد کمتر از ۱۵ سال خواهد بود. تغییرات اجتماعی در ساختار خانواده، جهانی سازی استعدادها و نوآوری های مداوم در فناوری را نیز به این مساله اضافه کنید. در این صورت تصور اینکه جهان و نیروهای کار متحرک آن در ۲۰ سال آینده چگونه خواهند بود، بسیار دشوارتر می گردد.

برای سه میلیارد از جمعیت نیروی کار، این موارد صرفا به سازگاری با سرعت تغییرات و ماهیت کاری که انجام می دهیم، مربوط نمی شوند، بلکه به نحوه انجام و محل انجام بستگی دارند. زمانی که افراد می توانند از هر مکان کارهای خود را انجام دهند، ماهیت کار در تمام مکان ها تغییر می کند. مرزهای سنتی از بین رفته و استعدادهای جهانی ماهرتر و متحرک تر شده اند که این امر چالش بزرگی را برای افراد کشورهای توسعه یافته ایجاد می کند، زیرا آنها باید سرعت سازگاری خود را افزایش دهند تا بتوانند با سایرین رقابت نمایند. توانایی شما برای سازگاری با تغییرات و ایجاد تغییرات در شغل خود منجر به تمایز گردیده و بر روی موقعیت خود در پنج سال آینده تاثیر دارد. همانطور که آقای داروین می گفت: **"قدرتمندترین یا باهوش ترین گونه ها زنده نمی مانند، بلکه گونه هایی شانس بقا دارند که سازگاری بیشتری نسبت به تغییرات داشته باشند."**

اگرچه همه ما با اشتیاق شدیدی برای یادگیری متولد شده ایم، برخی اوقات در مسیر زندگی، علاقه خود به یادگیری را از دست می دهیم. فشار برای برتری در مدرسه و تاکید بیش از حد بر روی نمرات آزمون ها، می تواند منجر به از بین رفتن

لذت فرایند یادگیری گردد. بسیاری از افراد بنابه دلایل مختلف زمانی که موضوعات اساسی را فرا گرفتند، به اطلاعات خود اکتفا کرده و از شرایط و چالش های دشوار و مواردی که به اجبار باید فرا بگیرند، دوری می کنند، بنابراین جهانی ایمن، راحت و محدود را برای خود ایجاد می نمایند. تحت این شرایط، آنها نهایت تلاش خود را برای شکل دادن به تغییراتی که در اطراف آنها رخ می دهد انجام می دهند که از جمله این موارد می توان به افراد، رویدادها و محیط اشاره کرد و سعی دارند تمام موارد را با نقشه ذهنی خود سازگار سازند. آنها ممکن است بگویند که "تمایل به تغییر دارند" اما در اصل نهایت تلاش خود را برای پرهیز از آن انجام می دهند. این استراتژی برای مدتی کوتاه، عملکرد خوبی از خود نشان می دهد. اما این روش آنها را برای سازگاری با تغییرات آینده ای که ممکن است نیازمند مجموعه جدیدی از نقشه ها باشد، آماده نمی سازد.

ممانعت از پذیرش تغییر جهان در نهایت شما را در شرایط دشواری قرار می دهد که در آن گزینه ها بسیار محدود بوده و موارد زیادی (از جمله زندگی با حداقل حقوق) باید به سرعت آموخته شوند. زمانی که شما در برابر یادگیری، فراموش کردن و یادگیری مجدد مقاومت نشان می دهید، گزینه های موجود بسیار محدودتر می شوند. زمانی که صحبت از سازگاری با تغییرات به میان می آید، هرگونه تاخیر منجر به خسارات جبران ناپذیری می گردد، زیرا شما جایگاه خود را به سرعت در جهانی که رو به جلو در حال حرکت است از دست می دهید.

البته این امر به معنای یادگیری دانش برای دانش نیست. همه ما می توانیم اطلاعات بسیار زیادی را با مطالعه مطالب ویکیپدیا در طول روز یاد بگیریم. گوشی آیفونی که در دست دارید نیز اطلاعات بسیار زیادی را برای شما فراهم می آورد که برخی از آنها ممکن است برایتان کاربردی نداشته باشند.

در سال ۱۹۹۲، بیل کلیتون اعلام کرد که اگر شما "تلاش بیشتری داشته و بر اساس اصول پیش بروید، پیشرفت کرده، زندگی خوبی داشته و زندگی بهتری را برای فرزندان خود نیز فراهم می کنید." افراد بسیاری به این موضوع باور دارند.

متأسفانه این روش دیگر صحیح نیست. در سال ۱۹۹۲ اینترنت به تازگی در حال ظهور بود و افراد بسیار معدودی از ایمیل استفاده کرده و دانشجویان از دایره المعارف ها برای تحقیقات خود استفاده می کردند. در آن زمان افراد در دوره ای زندگی می کردند که فناوری هنوز انقلابی در کسب و کارها ایجاد نکرده بود و افراد بسیار معدودی به دور از محل کار مشغول کسب درآمد بودند و بسیاری از افراد تمام طول عمر خود را صرف شغل خود می کردند.

شرایط و همچنین اصول پیشرفت، تغییر کرده اند. امروزه برای دستیابی به موفقیت باید همواره در حال سازگاری بوده و اصول پیشین را فراموش کرده و اصول جدید را فرا بگیرید. این امر نیازمند تردید در مورد فرضیات، نحوه عملکرد اقدامات و به چالش کشیدن اصول پیشین و یادگیری مجدد موارد مربوط به شغل، صنعت، حرفه و زندگی می باشد.

این بازی، چابکی در یادگیری نام دارد. زمانی که اصول به سرعت در حال تغییر هستند، سرعت عمل شما در کنار گذاشتن اصول قدیمی و یادگیری اصول جدید بسیار مهم می باشد. سرعت یادگیری کلید گشایش توانایی تغییر و موفقیت در شرایط نامطمئن و در حال پیشرفت می باشد. موارد بی شماری وجود دارند که شما باید در شغل، کسب و کار و حرفه در مدت ۱۲ ماه آینده فراموش کنید که برخی از آنها به شرح زیر هستند:

- طرحی که استفاده می کنید را فراموش کنید
- روشی که استفاده می کنید را فراموش کنید
- فناوری که استفاده می کنید را فراموش کنید.
- نحوه ارتباط و نزدیک شدن به برند خود را فراموش کنید
- نحوه انتقال ارزش های خود را فراموش کنید
- نحوه ارائه ارزش های خود را فراموش کنید
- مهارت ها و دانش موردنیاز برای دستیابی به مرحله بعدی را فراموش کنید
- بازار هدف خود، مواردی که آنها می خواهند و همچنین دلیل درخواست های آنها را فراموش کنید
- روش بهره مندی بیشینه از کارمندان خود را فراموش کنید

فراموش کردن به معنای دوری از برخی موارد به جای کسب آنها می باشد. فراموش کردن همانند کندن رنگ قدیمی است. این امر اساس لایه جدید یادگیری را فراهم می آورد. اما همانند نقاشی که قصد دارید سطحی را برای رنگ آمیزی آماده کند، کندن رنگ قبلی ۷۰٪ کار و رنگ آمیزی مجدد ۳۰٪ کار می باشد.

همزمان با رشد اقتصاد جهانی و فشار از سوی بازار برای پیشبرد رقابت شغلی به مراحل جدید، افراد باید تلاش خود را افزایش داده و مجموعه مهارت های خود را گسترش و تنوع دهند تا جایگاه بهتری داشته باشند. زمانی که شما مهارت ها و دانش خود را ترکیب می کنید، از یک متخصص دانش به یک کارآفرین دانش تبدیل می شوید. تام فریدمن، یکی از ستون نویسان مجله نیویورک تایمز نوشت: **"همه افراد باید یک مهارت یا توانایی مازاد داشته باشند، زیرا متوسط بودن دیگر کافی نیست و همه افراد به دنبال کارمندانی هستند که مهارت تفکر انتقادی و حل مشکلات را داشته باشند. کارفرمایان به دنبال افرادی هستند که بتوانند در کار خود اختراعاتی انجام داده و اختراعات خود را در حین انجام شغل خود بازسازی نمایند."**

مشاغلی نظیر روشن کردن چراغ های خیابان، اپراتور کلید، حروف چینی، بیخ فروشی، روزنامه فروشی، مسئول آسانسور، راننده گاری، اپراتور تلگراف و ... دیگر قدیمی شده اند. واقعیت این است که مشاغل در طول زمان تغییر کرده و شما باید ایده خود درباره "شغل" را تغییر دهید. امروزه مشاغل قدیمی در بسیاری از شرکت ها توسط مشاغل آنلاین و فناوری های جدید جایگزین شده اند. ایجاد یک برنامه گام به گام برای ۲۵ سال آینده و یا حتی برای سال آینده امری غیرواقع گرایانه می باشد. شما باید نقشه مسیری را برای خود ایجاد کنید که با مسیر شغلی سنتی تفاوت داشته و همچنین بسیار جذاب تر از آن باشد. افرادی می توانند به فرصت ها در یک محیط در حال تغییر دسترسی داشته باشند، که به دنبال آنها هستند. انتخاب ساده است: عمل یا تحت عمل قرار گرفتن. **از آنجایی که تغییر تنها فرایند ثابتی است که می توانید به آن تکیه**

کنید، یادگیری برای سازگاری با آن نه تنها برای بقای شما مهم است، بلکه برای پیشرفت در بازی بزرگ زندگی ضروری می باشد.

همانطور که آوین تافلر، آینده گرا و فیلسوف، می گوید: "افراد بی سواد قرن بیست و یکم افرادی نیستند که سواد خواندن و نوشتن ندارند، بلکه افرادی بی سواد قلمداد می شوند که توانایی یاد گرفتن، فراموش کردن، و یادگیری مجدد را ندارند."